

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Συμφώνως πρὸς τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τυπικὴν διάταξιν ἡ μνήμη τῶν Προπατόρων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐορτάζεται εἰς τὴν τυχούσαν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς ΙΑ΄ ἕως τῆς ΙΖ΄ τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ Κυριακὴ αὕτη συνέπεσε τὴν 13^{ην} τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου. Κατὰ τὴν ὥς ἄνω Κυριακὴν, 13^{ην} /26^{ην} Δεκεμβρίου 2010, ἐωρτάσθη ἡ μνήμη τῶν Προπατόρων ἐν ὅλῃ αὐτῇς τῇ λαμπρότητι εἰς τὸν ἐπ' ὀνόματι τῶν Προπατόρων ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἀραβοφώνου Ὁρθοδόξου Κοινότητος τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν πόλιν Μπετσαχούρ, ἀραβιστί σημαίνουσιν ἑλληνιστί «Χωρίον τῶν Ποιμένων». Ἡ πόλις αὕτη εἶναι γνωστὴ εἰς ἡμᾶς ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν διηγήσεων τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἶναι ἐκείνη, τῆς ὁποίας οἱ ἀγραυλοῦντες ποιμένες ἤκουσαν τὸν ἀγγελικὸν ὕμνον εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ὑπήκουσαν εἰς τὴν προτροπὴν τῶν ἀγγέλων καὶ μετέβησαν εἰς Βηθλεὲμ καὶ εἶδον τὸ ρῆμα τὸ γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν αὐτοῖς, ἦτοι «βρέφος ἐσπαργανωμένον κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ», (Λουκ. 2,12).

Λόγω τῆς θέσεως αὐτῆς εἰς τὴν ἐν Χριστῷ ἀποκάλυψιν καὶ φανέρωσιν, εὐθύς ἐξ ἀρχῆς τῶν Βυζαντινῶν χρόνων, ἐπὶ τοῦ 326 μ.Χ. καὶ ἐξῆς, ἱεροὶ Ναοὶ καὶ ἱεραὶ Μοναὶ ἐκτίσθησαν εἰς αὐτὴν καὶ τὰ περὶχωρὰ αὐτῆς, ὥς ἡ ἱστορία καὶ ἡ ἀρχαιολογικὴ σκαπάνη μαρτυρεῖ.

Μία τῶν Μονῶν τούτων τοῦ Πατριαρχείου εἶναι ἡ ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πόλεως τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων Μονή, ἀρχαιόθεν γνωστὴ ὡς Ποιμενεῖον, θεμελιωθεῖσα ἀρχικῶς ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς Ἀγίας Ἑλένης, ὥς ἐμφαίνει ὁ ἐν αὐτῇ ὑπόγειος ναὸς τῶν Ποιμένων, ἄνωθεν τοῦ ὁποίου ὑπάρχει μεταγενέστερος τοῦ 5^{ου} μ.Χ. αἰῶνος, ἀνασκαφεὶς κατὰ τὴν δεκαετίαν τοῦ 1970 ὑπὸ τοῦ Ἑλληνοσκαφολόγου κ. Βασιλείου Τζαφέρη. Πλησίον τούτων ὑπάρχει ὁ νεώτερος ναὸς τῆς Συνάξεως τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ παρεκκλησίου τῶν Ἀρχαγγέλων καὶ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος, ἀνεγερθεὶς καὶ τελειωθείς κατὰ τὴν δεκαετίαν τοῦ 1980 ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἀγιοταφίτου Σεραφεῖμ τοῦ ἐκ Κυθήρων, διατελέσαντος πνευματικοῦ τῆς Λαύρας τοῦ Ἁγίου Σάββα ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν. Τῆς Μονῆς ταύτης προΐσταται ὁ Ἀγιοσαββίτης Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰγνάτιος, ἀναπτύξας ἐν αὐτῇ ἀξιόλογον ἔργον συντηρήσεως καὶ ἀνακαινίσεως τῆς Μονῆς καὶ περιφράξας τὸ πέριξ αὐτῆς ἐλαιο-ἀγρόκτημα, εἰς μέρος τοῦ ὁποίου τὸ Πατριαρχεῖον διατηρεῖ πληρὲς σχολεῖον μέ Δημοτικὸν Γυμνάσιον καὶ Λύκειον. Εἶναι Ἀραβόφωνον καὶ ὡς ξέναι γλῶσσαι διδάσκονται τὰ Ἑλληνικά καὶ τὰ Ἀγγλικά. Φοιτοῦν εἰς αὐτὸ 600 περίπου μαθηταί, Χριστιανοὶ καὶ Μουσουλμάνοι.

Πλησίον τῆς Μονῆς ταύτης εὐρίσκεται ὁ παμμεγέθης καὶ περικαλλὴς ναὸς τῶν Προπατόρων τῆς Ἀραβοφώνου Ὁρθοδόξου Κοινότητος τοῦ Πατριαρχείου, ἀριθμούσης περὶ τὰς 8.000 μέλη.

Εἰς τὸν ναὸν τοῦτον κατέφθσαν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος τὴν πρωΐαν τῆς ὥς ἄνω Κυριακῆς τῶν Προπατόρων μετὰ συνοδείας. Πρὸ τοῦ ναοῦ τούτου ἐγένετο ἐνθέρμως δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Ἱερατείου καὶ τῶν Ἐπιτρόπων αὐτοῦ. Εἰς τὸν ναὸν τοῦτον προεξῆρξε τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς θείας

Λειτουργίας, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, τῶν Ἱερομονάχων Ἀρχιμανδρίτου π. Εὐδοκίμου, πνευματικοῦ τῆς Λαύρας τοῦ ὁσίου Σάββα, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰγνατίου, ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ποιμένων καί τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἱερωνύμου, ἡγουμένου ἐν τῷ Φῆξ τῆς Ἰορδανίας. τῶν ἱερέων π. Αἴσσα Μοῦσλεχ, π. Σάββα Χέρ, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τοῦ ναοῦ καί συμμετέχοντος ἐν κατανυκτικῇ προσευχῇ πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος τῆς Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος τῆς πόλεως ταύτης.

Εἰς τοὺς πιστοὺς τούτους ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ἔχοντα ὡς ἔπεται ἐλληνιστί:

«Τῶν Προπατόρων σήμερον, πιστοί, τελοῦντες μνημόσυνα, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν. Τὸν μεγαλύναντα αὐτοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καί θαυμάτων τὰ παράδοξα πιστῶς ἐπιτελέσαντα Κύριον, ὡς κραταῖον καί δυνατόν•καί ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, ράβδον δυνάμεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον καί θεόπαιδα Μαρίαν τὴν ἀγνήν• ἐξ ἧς τό ἄνθος προῆλθε, Χριστὸς βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωὴν καί ἀδάπανον τρυφήν καί σωτηρίαν τὴν αἰώνιον».

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί.

Ἡ ἀγία τοῦ θεοῦ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ σήμερον, διὰ στόματος τοῦ ὑμνωδοῦ αὐτῆς, νὰ τελώσωμεν τὴν μνήμην τῶν ἀγίων Προπατόρων καί νὰ ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν θεὸν καί λυτρωτὴν ἡμῶν.

Καί τοῦτο, διότι ἡ ἐόρτιος μνήμη τῶν ἀγίων Προπατόρων, εἰς αὐτόν τοῦτον τὸν ἱερόν τόπον τῶν ἀγραυλούντων ποιμένων, ἔνθα «ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς καί δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς ...καί ἐξαίφνης ἐγένετο σύν τῷ ἄγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου αἰνούντων τὸν θεόν καί λεγόντων: «δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», (Λουκ. 2,9,15). ἀποτελεῖ γεγονὸς μαρτυροῦν τὴν συμμετοχὴν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους εἰς τό μέγα μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας. Δηλαδή εἰς τό μυστήριον τῆς ἐνσαρκώσεως καί ἐνανθρωπήσεως τοῦ θεοῦ Λόγου τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ τῆς παρακειμένης πόλεως Βηθλεέμ.

Οἱ Προπάτορες ἔχουν ὡς κορυφαῖον τὸν Ἀβραάμ, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων καί ἦτο ἐθνικός, διότι εἶχε πατέρα εἰδωλολάτρην, καί «οὐδὲν ἔσχε κώλυμα πρὸς θεογνωσίαν. Κατανοήσας γάρ, λέγει ὁ Συναξαριστής αὐτοῦ, ὡς οὐδὲν τῶν κτισμάτων θεός καί τὴν εὐταξίαν τῶν ὄντων συνιδὼν ἐκ τῶν ὀρωμένων τὸν ἀόρατον ἔγνω καί θεὸν τοῦτον προσεκύνησε. Διὰ τοῦτο καί ἀναδεικνύεται πατὴρ πολλῶν ἐθνῶν, ἐξ αὐτοῦ ἐγεννήθησαν οἱ Πατριάρχαι Ἰσαάκ καί Ἰακώβ. Ἀπὸ δέ τοῦ Ἰακώβ ἐγεννήθη /προῆλθεν ὁ Ἰούδας (ἀφ' οὗ καί ὁ Χριστός) καί οἱ λοιποὶ αὐτοῦ ἀπόγονοι.

Ὁ Ἀβραάμ μέ ἄλλα λόγια ἀναδεικνύεται ὁ Προπάτωρ τοῦ Χριστοῦ, διότι ἐξ αὐτοῦ, δηλονότι τοῦ γένους τοῦ Ἀβραάμ «ἀνεδείχθη ἡμῖν ράβδος δυνάμεως, ἡ μόνη ἀπείρανδρος παρθένος καί θεόπαις Μαρία ἡ ἀγνή• ἐξ ἧς τό ἄνθος προῆλθε Χριστός ὁ θεός καί Σωτὴρ ἡμῶν». Αὐτό ἐξ ἄλλου τό γεγονὸς προεῖπε καί ὁ προφήτης Ἡσαΐας «Δώσει Κύριος Αὐτός ὑμῖν σημεῖον• ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καί τέξεται υἱόν, καί καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἑμμανουήλ», (Ἠσ. 7, 14).

«Σοφώτατοι θεῖοι, προφηται γεγέννηται, Ἀβραάμ ἀπόγονοι, τόν ἐκ τοῦ Ἀβραάμ καί Ἰούδαν τικτόμενον Λόγον, θερμῶς προαναγγείλαντες ἐν Πνεύματι θείῳ», ψάλλει ὁ ὑμνωδός.

Ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία καί ἐν προκειμένῳ ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, ἔχουσα τήν διαδοχήν αὐτῆς ἀμέσως ἐκ τῶν ἀπογόνων τῶν προπατόρων ὡς τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί πρώτου Ἱεράρχου αὐτῆς, ἐξακολουθεῖ ἀδιακόπως καί ἀκαταπαύστως νά δίδῃ τήν ἐν Χριστῷ αὐτῆς μαρτυρίαν οὐχί μόνον κηρυγματικῶς καί εὐχαριστιακῶς /λειτουργικῶς, ἀλλά καί φυσικῶς ἢ καλλίτερον εἰπεῖν ἱστορικῶς διὰ τῆς διαφυλάξεως καί διακονίας τῶν ἱερῶν φυσικῶν τόπων καί χώρων, δηλονότι τῶν παναγίων προσκυνημάτων ὡς τοῦ προσκυνήματος τῶν Ποιμένων τοῦ χωρίου ὑμῶν, τοῦ τῆς γεννήσεως ἐν Βηθλεέμ, ἀλλά καί τοῦ τῆς σταυρώσεως καί ἀναστάσεως εἰς Ἱερουσαλήμ.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, οὔσα τό σῶμα τοῦ Θεανθρώπου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀφ' ἐνός καί ὡς ὑπερβαίνουσα τά βιολογικά, ἐθνικά καί φυλετικά ὅρια ἀφ' ἐτέρου, ἀποτελεῖ τήν κιβωτόν τοῦ μυστηρίου τῆς θείας οἰκονομίας. Δηλαδή τήν κιβωτόν ἐντός τῆς ὁποίας καί διὰ τῆς ὁποίας τελεσιουργεῖται τό μυστήριον τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου. «Ἐν πίστει τούς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τήν ἐξ ἐθνῶν δι' αὐτῶν, προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν, ψάλλει ἱκετευτικῶς ὁ ὑμνωδός. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν ὑπάρχει καρπός εὐκλεής, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά Σε. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τάς ψυχάς ἡμῶν».

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, μᾶς καλεῖ σήμερον διὰ στόματος τῶν ἁγίων Θεοφόρων αὐτῆς Πατέρων νά προετοιμάσωμεν ἑαυτούς, διὰ νά ἐορτάσωμεν τήν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ θεϊκῶς καί οὐχί κοσμικῶς, θεοπρεπῶς καί οὐχί ἐθνικῶς, ὡς μᾶς παραγγέλλει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Τοῦτο οὖν λέγω καί μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς καί τά λοιπά ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοός αὐτῶν, ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ διὰ τήν ἄγνοιαν τήν οὖσαν ἐν αὐτοῖς διὰ τήν πῶρσιν τῆς καρδίας αὐτῶν», (Ἐφ. 4, 17, 18).

Δεῦτε λοιπόν ἅπαντες, ἀγαπητοί μου, πιστῶς πανηγυρίσωμεν τῶν πρό νόμου Πατέρων Ἀβραάμ καί τῶν σὺν αὐτῷ τήν ἐτήσιον μνήμην. Τοῦ Ἰούδα τήν φυλὴν ἀξίως τιμήσωμεν. Τῶν προφητῶν τάς προρρήσεις, ἀσφαλῶς κατέχοντες μετὰ τοῦ Ἡσαίου μεγαλοφώνως βοήσωμεν• «Ἰδού ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται καί τέξεται Υἱόν τόν Ἐμμανουήλ• ὃ ἐστι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός».

Αὐτόν ἀκριβῶς τόν Υἱόν τῆς Παρθένου Μαρίας, τόν Ἐμμανουήλ δοξάσωμεν. Αὐτόν τοῦτον τόν Ἐμμανουήλ, τόν ἐξ οὐρανῶν ἐπὶ γῆς κατελθόντα ἀπαντήσωμεν. Καί τοῦτο, διότι ὡς λέγει ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας: «Νῦν ἡ προσδοκία τῶν Ἐθνῶν ἐκ Παρθένου προέρχεται καί Βηθλεέμ τήν κεκλεισμένην, ὑπανοίγει προσφόρως, Ἐδέμ. Λόγον σωματούμενον, εἰσδεδεγμένον καί φάτνη σαρκὶ ἐπανακλινόμενον». Ἀμήν

Πρό τῆς ἀπολύσεως ὁ Μακαριώτατος ἀπένειμε τό μετάλλιον τῆς δισχιλιετίας τοῦ Πατριαρχείου εἰς τόν Δήμαρχον τῆς πόλεως κ. Χάννη Χάϊκ, εἰς τόν Πρόεδρον τῶν Ἐπιτρόπων κ. Ἰμβραήμ Τζάμπερ καί εἰς τά μέλη τῆς χορωδίας.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ Μακαριώτατος μετὰ τῆς συνοδείας Αὐτοῦ ἐγένετο δεκτός ἐν θερμῇ ὑποδοχῇ εἰς τήν παρακειμένην τῷ Ναῷ μεγάλην αἴθουσαν ἐνοριακῶν ἐκδηλώσεων τῆς Κοινότητος.

Εἰς ταύτην προσεφώνησαν τόν Μακαριώτατον ὁ Πρόεδρος τῶν Ἐπιτρόπων κ. Ἰμβραήμ Τζάμπερ καί ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως κ. Χάννη Χάϊκ, εὐχαριστοῦντες διά τό ποιμαντικόν ἐνδιαφέρον καί τήν τιμήν ἐκ τῆς παρουσίας Αὐτοῦ εἰς τήν ἐορτήν τῆς Κοινότητος αὐτῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος καί ἡ συνοδεία Αὐτοῦ καί πολλοί ἄλλοι προσκεκλημένοι παρεκάθισαν εἰς τράπεζαν παρατεθεῖσαν πρός τιμήν Αὐτοῦ ὑπό τῆς Κοινότητος εἰς τήν αἴθουσαν Royal.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder